

Ο ΑΓΙΟΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Π. ΣΙΜΕΩΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Δεν είναι λίγες οι φορές που ταυτίζουμε τα Χριστούγεννα με λέξεις όπως: γιορτές, δώρα, κάλαντα, διακοπές, γλυκίσματα, στολισμένοι δρόμοι, βιτρίνες κλπ. Και φαίνεται σαν να λείπει ο ίδιος ο Χριστός από τη μεγάλη γιορτή! Όμως, η αλήθεια θα επιμένει κάθε χρόνο πως Χριστούγεννα σημαίνει: Ο Υιός του Θεού γίνεται άνθρωπος.

Ο Υιός του Θεού πήρε την ανθρώπινη φύση και έγινε άνθρωπος. Η ενέργεια αυτή του Θεού είναι η μεγαλύτερη απόδειξη της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο που αμάρτησε. Καθώς ο ευαγγελιστής Ιωάννης διαβεβαιώνει «τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε μας έστειλε τον Μονογενή Υιό του, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια». Ο Υιός του Θεού πήρε την ανθρώπινη φύση για να την αποκαταστήσει και να την τελειοποιήσει.

Τί γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα; Το ότι «ο Θεός έγινε άνθρωπος για να γίνει ο άνθρωπος Θεός!» Μας λέει δηλαδή η Εκκλησία: Σήμερα ο Θεός γίνεται κάτι που ποτέ δεν ήταν, δηλ. άνθρωπος, για να γίνει ο άνθρωπος κάτι που ποτέ δεν ήταν, δηλ. θεός, όμοιος με τον Θεό.

Όταν πια κανείς άλλος τρόπος δεν υπήρχε, αφού ο άνθρωπος, αλλοτριωμένος από τον Θεό, είχε ρημάξει κάθε ελπίδα να πλησιάσει ο ίδιος τον Δημιουργό

του, σαν έφθασε το πλήρωμα του χρόνου, ο Υιός του Θεού γίνεται υιός του ανθρώπου, για να μεταβάλει τους υιούς των ανθρώπων σε υιούς του Θεού. Ο Θεός εγκαταλείπει την αξιοπρέπεια Του, είναι ο «ανυπερήφανος Θεός», που αδειάζει τους ουρανοί και κατέρχεται στον κόσμο για να λυτρώσει τον υπερήφανο και αλαζόνα άνθρωπο. Ο Χριστός προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση για να την γιαιτρέψει, διότι μόνο εκείνο που ενώνεται με τον Θεό, αυτό και σώζεται.

Ο Χριστός γίνεται πια η αλήθεια μας, όλη η αλήθεια για τον Θεό, αλλά και όλη η αλήθεια για τον άνθρωπο. Ο Ιησούς είναι ο σωτήρας του κόσμου, ο λυτρωτής του ανθρώπινου γένους, αλλά και ο προσωπικός λυτρωτής του καθενός ξεχωριστά. «Ετέχθη υμίν σήμερον σω-

τήρ»: αυτή η διαβεβαίωση του αγγέλου προς τους ποιμένες για τον προσωπικό χαρακτήρα της σωτηρίας που έφερε ο Χριστός, φανερώνει πως τώρα όλοι μπορούμε να γεφυρώσουμε το χάσμα που μας αποξενώνει από τον Θεό –συνεπώς και από τον συνάνθρωπο. Ο αναμενόμενος Μεσσίας είναι πια ανάμεσά μας. Η προσδοκία των εθνών, η γλυκιά ελπίδα του περιούσιου λαού, το κήρυγμα των προφητών, όλα δίνουν τη θέση τους σ' Εκείνον, που είναι η εκπλήρωση της υποσχέσης για έναν καινούριο κόσμο και τον καθαγιασμό της ανθρώπινης ύπαρξης.

ΖΗΛΟΥΤΕ ΔΕ ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΑ ΚΡΕΙΤΤΟΝΑ

Π. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΜΟΥΡΤΖΑΝΟΥ

Συχνό φαινόμενο της καθημερινής μας πραγματικότητας είναι η ζήλεια. Καθώς βλέπουμε τα χαρίσματα, τις επιτυχίες, τη διαφορετικότητα του άλλου ανθρώπου, αισθανόμαστε μειονεκτικά έναντί του. Δε χαιρόμαστε γι' αυτόν, διότι μας προκαλεί το γεγονός ότι έχει κάτι που εμείς δεν έχουμε. Δε ζηλεύουμε μόνο τα χαρίσματά του, αλλά ζηλεύουμε το πρόσωπο γι' αυτά. Έτσι, είτε περιφρονούμε τον έχοντα τα χαρίσματα, είτε τα υποτιμούμε, μόνο και μόνο για να αισθανθούμε εμείς καλύτερα, είτε θα θέλαμε να πάθει κακό, να αποτύχει στη χρήση των χαρισμάτων, προκειμένου να δικαιωθεί η αρνητική κριτική την οποία ασκούμε. Άλλοτε, προσπαθούμε να υπερτονίσουμε τα δικά μας χαρίσματα. Να δείξουμε ότι αυτό που έχει ο άλλος δεν είναι τόσο σημαντικό σε σχέση με αυτό που έχουμε εμείς. Κάποτε η ζήλεια έχει να κάνει με το γεγονός ότι ο ξεχωριστός, ο διαφορετικός, ενώ μας γνωρίζει και τον γνωρίζουμε, δεν μας δίδει την προσοχή που θα θέλαμε να μας δώσει ή προσέχει άλλους ανθρώπους περισσότερο ή διαφορετικά από εμάς, με αποτέλεσμα η ζήλεια μας να γίνεται φαρμάκι. Τελικά, διά της ζήλειας καλλιεργείται μία κοινωνία ανταγωνισμού, ενίοτε κακίας και περιφρονητικότητας εις βάρος των άλλων ανθρώπων.

Είναι περιττό να υπογραμμίσει κάποιος ότι η ζήλεια δεν θεραπεύεται διά των νοθεσιών. Γίνεται πάθος της ανθρωπίνης καρδιάς. Πηγάζει από τον εγωκεντρισμό μας, από τη διάθεσή μας να είμαστε εμείς το κέντρο του κόσμου, το επίκεντρο της προσοχής όλων. Κάθε μετατόπιση του ενδιαφέροντος σε άλλους μάς κάνει να αισθανόμαστε περιφρονημένοι και υποτιμημένοι. Αυτό συμβαίνει από την παιδική ηλικία και η ζήλεια φέρνει τα χαρακτηριστικά της προσκόλλησης, της απόπειρας προσέγγισης του ενδιαφέροντος των άλλων με κάθε τρόπο, ακόμη και με καταστροφική ή αυτοκαταστροφική

συμπεριφορά. Στις μεγαλύτερες ηλικίες παίρνει σταδιακά τον χαρακτήρα της κατάκρισης, ενώ σχεδόν πάντοτε η ζήλεια αποτυπώνεται στον τρόπο που κοιτάζουμε τον άλλο, στον τρόπο που μιλάμε είτε στον ίδιο είτε, κυρίως, στους άλλους γι' αυτόν, αλλά και στον λογισμό μας.

Για να θεραπευθεί η ζήλεια χρειάζεται πνεύμα αγάπης προς τον Θεό. «Οδός υπερβολής» (Α' Κορ. 12, 31). Η αγάπη μας κάνει να δοξάζουμε τον Θεό γι' αυτά που μας έχει δώσει, τα χαρίσματα που λάβαμε τόσο τα φυσικά μας, όσο και τα επίκτητα. Μας κάνει να ευχαριστούμε τον Θεό που μας αγαπά τόσο, ώστε να σταυρωθεί και να αναστηθεί για τον καθέναν μας. Αν μας αγαπά το κρείττον, μπορούμε να αισθανόμαστε ότι έχουμε τη αναγνώριση που κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να μας παράσχει. Και αυτή η αναγνώριση δεν έχει να κάνει ούτε με τα χαρίσματα, ούτε με τα κατορθώματά μας, αλλά με το γεγονός ότι είμαστε παιδιά Του. Είμαστε εικόνες Του. Και αυτό μας δίνει ζωή και νόημα. Μας αγαπά παρά τις αμαρτίες μας. Παρά τα πάθη μας. Παρά το ότι η εικόνα Του επάνω μας είναι αμαυρωμένη. Και η αγάπη του είναι έμπρακτη. Έγινε και γίνεται τα πάντα για μας. Η πίστη σ' Αυτόν είναι η μεγαλύτερη παράκληση για οτιδήποτε δεν έχουμε, αλλά και για οτιδήποτε δεν μας πληροί κατά άνθρωπον.

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΙΤΙΟΥ
Ο ΑΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ**

Μηνιαίον περιοδικόν

Εκδότης:

Εκκλησιαστική Επιτροπή Ιερού Ναού

Αγίου Λαζάρου

Τηλ: 24652498

agioslazaros.org.cy

Ηλεκτ. Διεύθ.: info@agioslazaros.org.cy

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Διανέμεται δωρεάν

Η ΚΟΥΒΕΡΤΑ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΘΕΟΛΟΓΩΝ

Όταν τα γεράματα χτυπάνε την πόρτα οι άνθρωποι γίνονται βάρος στους νεότερους, έτσι τουλάχιστον πιστεύουν. Και έτσι το βλέπουν κάποιιοι. Ξεχνάνε, όμως, ότι τα γεράματα δεν είναι αρρώστια, κάποια στιγμή όλοι θα φτάσουν εκεί. Εκεί που είσαι ήμουνα και εδώ που είμαι θα 'ρθεις!

Σοφή αυτή η παροιμία. Κανένας δεν αναλογίζεται τα δύσκολα, αυτά που θα 'ρθουν. Κανένας δεν καταλαβαίνει ότι ακόμα και τα πιο φυσιολογικά πράγματα για εμάς και οι φυσικές απλές δραστηριότητες στα γεράματα γίνονται με δυσκολία. Οι άνθρωποι όταν γερνάνε γίνονται σοφοί από την εμπειρία της ζωής. Η ψυχή τους γεμάτη και η καρδιά τους χτυπά πλέον από ανησυχία να δουν και να καμαρώσουν καλά τα παιδιά και τα εγγόνια τους, τη συνέχεια τους. Και, όμως, αυτοί οι άνθρωποι που καρδιοχτυπούν για τις ζωές των παιδιών τους, κάποιες φορές τους γίνονται ανεπιθύμητοι...

Και αναρωτιέται κανείς, πόσο αχάριστοι μπορεί να είναι οι άνθρωποι; Δεν τους έχει πει κάποιος ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται; Ότι κάποτε και οι ίδιοι, αδύναμοι και γερασμένοι θα κρέμονται από τα δικά τους παιδιά;

Ο παππούς της ιστορίας πάντρεψε τον μονάκριβο γιο του. Απ' την αγάπη που του είχε, του έκανε δώρο όλη την περιουσία του και δεν κράτησε τίποτα για τον ίδιο. Ο γιος παντρεύτηκε και όλα κυλούσαν ήρεμα μέχρι τη στιγμή που ο παππούς πολύ γέρος πια είχε ανάγκη τη φροντίδα

του γιου και της οικογένειάς του. Για αντάλλαγμα η νύφη του και ο γιος του τον έβαλαν να μένει σε ένα υπόγειο. Έστειλαν δε το παιδί τους να του δίνει ένα πιάτο φαί.

Όταν πια δεν άντεχαν να τον φροντίζουν άλλο και οι καβγάδες μεταξύ νύφης και γιου είχαν γίνει καθημερινότητα (η νύφη δεν ήθελε καθόλου τον παππού στο σπίτι) αποφάσισε ο γιος να πάρει τον παππού μέσα σε μία κουβέρτα και με τη βοήθεια του μικρού εγγονού να πετάξουν τον γέροντα σε ένα ποτάμι. Όταν έφτασαν στο ποτάμι και πέταξαν τον παππού μέσα, ο εγγονός πήρε πίσω μαζί του την κουβέρτα

-«Γιατί παιδί μου το έκανες αυτό;» του είπε έντονα η μάνα του όταν γύρισαν σπίτι.

-«Θα κρατήσω αυτή την κουβέρτα για σένα όταν γεράσεις να σε πετάξω με την ίδια στο ποτάμι όπως τον παππού...»

Οι γονείς συγκλονίστηκαν... κατάλαβαν το λάθος τους και πήγαν με δάκρυα στα μάτια και έφεραν πάλι πίσω τον παππού από το ποτάμι, γονάτισαν μπροστά στον πικραμένο πατέρα και του ζήτησαν συχώρηση. Αν κάποτε γεράσεις... αν κάποτε γίνεις ανήμπορος, αν νιώσεις ότι είσαι εσύ το βάρος στους άλλους σκέψου ότι όλο αυτό είναι η φυσική κατάληξη της ανθρώπινης φύσης! Γι αυτό φρόντισε τώρα που είσαι νέος και υγιής να προσφέρεις στους ηλικιωμένους όσα και ότι μπορείς. Πάντα μας επιστρέφεται ό,τι δίνουμε.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Εσπερινός
Ὅρθρος

4:30 μ.μ.
6:30 π.μ.

ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ - ΕΟΡΤΕΣ

ΤΡΙΤΗ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίου Προφήτου Ναούμ, Αγίου Φιλαρέτου του ελεήμονος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΟΥ
Αγίου Προφήτου Αββακούμ
Αγίας μάρτυρος Μυρόπης

ΠΕΜΠΤΗ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίου Προφήτου Σοφονίου, Οσίου Θεοδούλου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας
Αγίου Ιωάννου του Δαμασκνού

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίου Νικολάου του Θαυματουργού

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίου Αμβροσίου Μεδιολάνων

ΤΡΙΤΗ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίου Παταπίου

ΤΕΤΑΡΤΗ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Η σύλληψις της Αγίας Άννης

ΠΕΜΠΤΗ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίων Μηνά Ερμογένους και Ευγράφου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Οσίου Βηχιανού

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίου Σπυρίδωνος του Θαυματουργού

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΩΡΩΝ

Αγίου Ευστρατίου
Αγίας μάρτυρος Λουκίας

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίων Θύρσου Λευκίου και Καλλινίκου

ΤΡΙΤΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίου Ελευθερίου του Ιερομάρτυρος

ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίου Μοδέστου Ιεροσολύμων

ΠΕΜΠΤΗ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίου προφήτου Δανιήλ των
Αγίων τριών παιδών - Αγίου Διονυσίου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίου Σεβαστιανού

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίων Βονιφατίου, Πολυεύκτου και Άρεως

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

πάντων των απ' αιώνος τω Θεώ ευαρεστησάντων
Αγίου Ιερομάρτυρος Ιγνατίου

ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίων μαρτύρων Ιουλιανής και Θεμιστοκλέους

ΤΡΙΤΗ 22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίας μεγαλομάρτυρος Αναστασίας
της Φαρμακολυτριάς

ΤΕΤΑΡΤΗ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Των εν Κρήτη 10 μαρτύρων
Άγιον ευχέλαιον 3:30 μ.μ.
Εσπερινός 4:30 μ.μ.

ΠΕΜΠΤΗ 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος Ευγενίας
6 π.μ. ΟΡΘΡΟΣ. ΜΕΓΑΛΑΙ ΩΡΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.
ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.
ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Πρώτη Θεία Λειτουργία 5:00 π.μ. - 8:15 π.μ.
Δεύτερη Θεία Λειτουργία 9:15 π.μ. - 11:15 π.μ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 26 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Κυριακή μετά την Χριστού Γέννησιν
Των δικαίων Ιωσήφ του Μνήστορος Δαυΐδ του
βασιλέως και Ιακώβου του Αδελφοθέου
Αγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου